

1972 Jan.

Carlos Clarens, aki egyébként kitünő filmszakértő is, új könyvet írt. Címe: "Mr. Cukor". Hőse: Cukor György filmrendező, egyik a ma már kevés igazi nagy hollywoodi közül. Cukor sohasem szerepelt ugynevezett hollywoodi izü botrányokban, hangos történetekben. Munkája mellett egyéniségével szerzett megbecsülést magának. Munkájáról és egyéniségéről van is mit írni. A többi között arról is nevezetes, hogy mindenkinek megadja a kellő tiszteletet, viszont ő is megköveteli másoktól, nem enged "komázni" magával, olyannyira, hogy még Joe Warner, a hollywoodi császár sem meri a keresztnevén szólítani, hanem úgy hívja, hogy Mr. Cukor. Azt pedig senkitől sem tűri, hogy beleszóljon munkája művészi részébe. Amikor Bernard Shaw Pygmalion című művéből készülő My Fair Lady rendezését rábizták, a producer "frissítő" ötleteket akart adni neki. Cukor halkan csak ennyit mondott: "Ez a Shaw nekem elég jó már ahhoz, hogy változtatás nélkül az ő művét vigyem filmre, legyen elég jó magának is." Másik emlékezetes esetében David Selznik a partnere. Selznik nagyszerű producer volt, ragyogó filmek alkotása fűződik a nevéhez. Csak a legjobb erővel dolgozott. Szinte magától értetődő, hogy amikor rendezőt keresett az El-fujta a szél-hez, Cukor Györgyre esett a választása. Selznik nemcsak film-pénzember volt, de a filmirodalomhoz is értett és szeretett irányítást adni a rendezőknek. Magyarán mondva beleszólt a dolgukba. Sokan túrték. Cukort azonban nem abból a fából faragták. A Cukor-Selznik együttes nem is tartott sokáig. Cukor menetközben megvált a filmtől és más fejezte be helyette a rendezést. Selznik azonban továbbra is nagyra becsülte őt és ha valaki érdeklődött tőle, hogy mi volt az oka a cserének, csak ennyit mondott: "Két dudás nem fér meg egy csárdában". Magyarulmondta, valaki megtanította rá. Az amerikaiak persze nem értették és megkérdezték, hogy mit jelent, amit mond. Ilyenkor mosolyogva válaszolta: "Kérdezze meg Mr. Cukort, ő majd megmagyarázza".